

TỔ CHỨC, CHÍNH SÁCH VÀ BIỆN PHÁP PHÁT TRIỂN KINH TẾ Ở SINGAPORE

Hội đồng Phát triển Kinh tế Singapore

Trong một nền kinh tế thị trường, khu vực tư nhân là động cơ của sự tăng trưởng, trừ một vài hoạt động có tính chất chiến lược như quốc phòng và phát hành tiền tệ (là những lĩnh vực mà chính phủ giữ vai trò trực tiếp) còn phần lớn các hoạt động kinh tế được dành cho các xí nghiệp tư nhân. Vai trò của chính phủ trong quá trình phát triển kinh tế và quản lý ở Singapore là đề ra các định hướng chính sách, tạo ra các khuôn khổ tổ chức và pháp lý cũng như xây dựng một kết cấu hạ tầng có hiệu quả.

Cơ cấu tổ chức của chính phủ Singapore tương đối đơn giản. Điều này được mô tả trong biểu đồ in kèm dưới đây. Trong cơ cấu tổ chức này, về cơ bản là có hai cấp; việc hoạch định chính sách là do các bộ thực hiện, trong khi quá trình thực hiện trước hết được giao cho các Hội đồng hoặc các Công ty theo luật định. Các bộ chủ yếu chịu trách nhiệm về kinh tế là Bộ Tài chính, Bộ Thương mại và Công nghiệp, Bộ Thông tin Liên lạc, Bộ Giáo dục, Bộ Phát triển Quốc gia và Bộ Lao động. Những Hội đồng hoặc các Công ty theo luật định chủ yếu có trách nhiệm thực hiện các chương trình kinh tế là:

- Cơ quan Tiền tệ Singapore (với tư cách là cơ quan ngân hàng và tài

chính của chính phủ, nó đảm bảo sự ổn định tiền tệ; những điều kiện tín dụng và hối đoái có tác dụng tích cực đối với sự tăng trưởng của nền kinh tế, điều tiết và kiểm soát các ngân hàng và tổ chức tài chính khác).

- Công ty Đầu tư của chính phủ Singapore (quản lý và đầu tư những quỹ dồi ra của chính phủ);

- Hội đồng Phát triển kinh tế (xúc tiến đầu tư);

- Hội đồng Phát triển thương mại (xúc tiến thương mại);

- Cơ quan Phụ trách cảng Singapore (phát triển các phương tiện ở cảng);

- Công ty Hàng không dân dụng (phát triển các phương tiện và dịch vụ hàng không);

- Công ty Viễn thông Singapore (phát triển các dịch vụ về liên lạc viễn thông trong nước và quốc tế - sẽ được tư nhân hóa vào năm 1992);

- Hội đồng Quỹ Dự phòng trung ương (quản lý hệ thống bảo hiểm xã hội quốc gia);

- Cơ quan Phát triển thành thị (quy hoạch thành phố và phát triển đô thị);

- Hội đồng Phát triển nhà ở (phát triển nhà ở công cộng);

- Công ty Jurong Town (phát

triển các khu công nghiệp và khu vực kinh doanh);

- Hội đồng Xúc tiến du lịch Singapore (xúc tiến du lịch);

- Hội đồng Máy tính quốc gia (phát triển và xúc tiến việc tận dụng kỹ thuật thông tin và công nghiệp);

- Hội đồng Năng suất quốc gia (xúc tiến năng suất quốc gia và phong trào kiểm soát chất lượng).

Một đặc trưng quan trọng trong hoạt động của các hội đồng theo luật định ở Singapore là nhìn chung họ tự trang trải chi phí và hoạt động với mức thặng dư hàng năm. Những khoản thu từ việc cung cấp các dịch vụ vượt quá những chi phí bỏ ra. Bởi vậy, các hội đồng theo luật định hoạt động như là những đơn vị kinh doanh có thể đứng vững được nhờ vào việc thu được lợi nhuận kinh doanh hàng năm. Ngành nhà ở công cộng là một trường hợp ngoại lệ, nó được chính phủ trợ cấp thông qua biện pháp cung cấp đất đai do nhà nước sở hữu.

Với bộ máy hành chính nêu trên, chính phủ Singapore đã đặt ra và thực hiện một loạt chiến lược phát triển quan trọng, bao gồm từ việc khuyến khích đầu tư, tiết kiệm đến việc phát triển giáo dục, đô thị và thực hiện một chính sách tài chính khôn ngoan.

A. ĐẦU TƯ

Trước hết một chiến lược chủ yếu mà chính phủ Singapore đã theo đuổi là tích cực khuyến khích đầu tư vào những hoạt động kinh tế sinh lợi. Hội đồng Phát triển kinh tế được thành lập vào năm 1961 với tư cách là một cơ quan "một cửa" chuyên trách về vấn đề công nghiệp hóa ở Singapore, có nhiệm vụ khuyến khích đầu tư vào ngành công nghiệp chế biến. Nỗ lực ban đầu này chủ yếu tạo ra ngành công nghiệp chế biến sử dụng nhiều nhân công, vì khi đó chi phí tiền lương ở Singapore rất thấp. Những điều này đã góp phần tạo ra công ăn việc làm cho một số lớn công nhân. Nguồn đầu tư chủ yếu là từ các nhà đầu tư nước ngoài, những người được phép sở hữu 100% vốn sở hữu chủ, tự do chuyển lợi nhuận về nước và tự do đưa những công nhân lành nghề từ nước ngoài vào để vận hành thiết bị của họ.

Kể từ đó, những nỗ lực nhằm khuyến khích đầu tư đã được tập trung vào những hoạt động đem lại giá trị gia tăng cao hơn và những hoạt động cần có trình độ chuyên môn cao, bao gồm cả khu vực tài chính, ví dụ như những dịch vụ tài chính, kỹ thuật thông tin và những dịch vụ ở nước ngoài. Singapore cũng đã nâng đỡ thành công những cơ sở then chốt của các ngành công nghiệp trong nước, chủ yếu là những ngành hỗ trợ.

Các nhà đầu tư được trao quyền tự do đưa ra những quyết định của riêng họ về những loại hình kinh doanh và các ngành mà họ muốn đầu tư vào Singapore. Những quyết định của họ là dựa trên những lợi thế về cạnh tranh và khả năng sinh lợi của Singapore so với những địa điểm đầu tư khác. Tuy nhiên, thị trường để đầu tư đồ-la ngày càng trở nên có sức cạnh tranh cao. Ngày nay có nhiều nước đang phát triển vận dụng chiến lược khuyến khích hướng ngoại. Hiện nay sự cạnh tranh đối với Singapore chủ yếu xuất phát từ các nền kinh tế mới công nghiệp hóa và bản thân các nước phát triển cũng tìm cách giữ lại và thu hút những khoản đầu tư có giá trị tăng thêm cao. Để có thể tiếp cận những công ty quốc tế hàng đầu, Hội đồng Phát triển kinh tế thường xuyên có 16 văn phòng ở nước ngoài đặt trong những khu vực có các nguồn đầu tư chủ yếu ở Mỹ, châu Âu và châu Á. Nó cũng vận dụng phương pháp tiếp cận hướng về người tiêu dùng trong việc xúc tiến đầu tư. Điều này có nghĩa là phải hiểu được nhu cầu của các công ty mà Singapore đang cố gắng thu hút và tìm cách đáp ứng những nhu cầu đó về phương diện môi trường kinh doanh, cung cấp

kết cấu hạ tầng và khả năng có được lực lượng lao động lành nghề.

Trong một cuộc điều tra quốc tế về địa điểm đầu tư, Singapore được đánh giá cao. Ví dụ Công ty điều tra rủi ro về môi trường kinh doanh (BERTI), một hãng nghiên cứu có trụ sở ở Mỹ đã xếp Singapore vào một trong bốn nước đứng đầu về sức thu hút khi xét về các cơ hội kiếm được lợi nhuận cao và môi trường kinh doanh thuận lợi. Singapore được xếp vào hàng những nước phát triển đứng đầu khi căn cứ vào những tiêu chuẩn hấp dẫn trên những lĩnh vực này.

B. CHÍNH SÁCH TÀI CHÍNH

Chính sách tài chính và tài chính công của Singapore dựa trên nguyên tắc "thu trước, chi sau". Mục tiêu của ngân sách là duy trì một ngân sách cân đối chung và xây dựng các chính sách thuế góp phần khích lệ sự phát triển của khu vực tư nhân, và khu vực này đến lượt nó lại tạo ra thu nhập để thực hiện những khoản chi tiêu tăng thêm. Chính sách đẩy mạnh chi tiêu của chính phủ là nhằm chi cho các chương trình sinh lợi, vì đó là đầu tư cho tương lai.

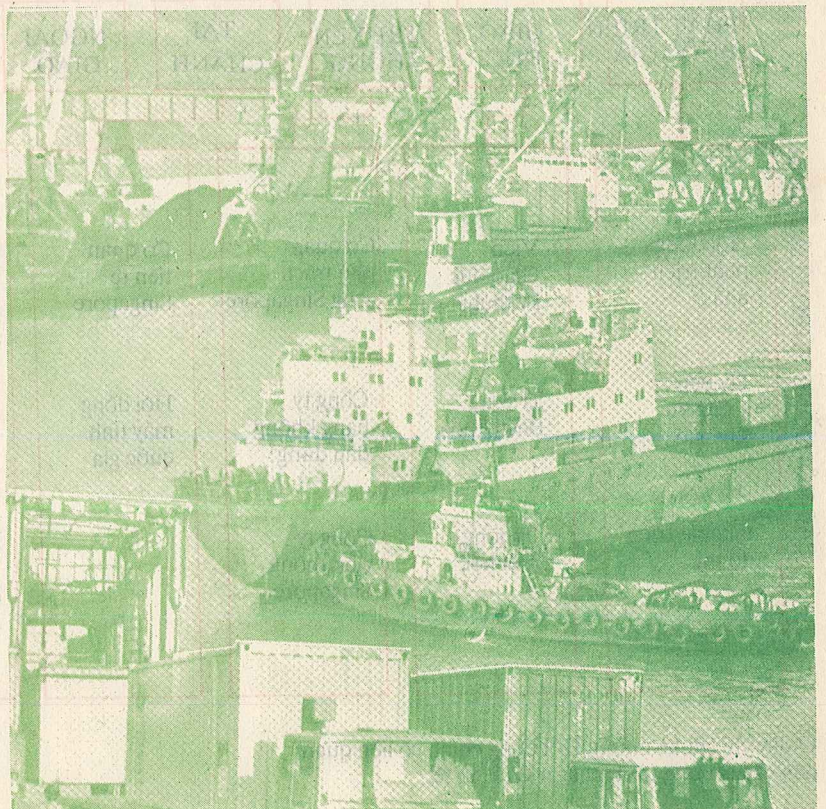
Thuế là nguồn thu chủ yếu. Chính sách đã chuyển theo hướng tăng thuế gián thu và giảm đến mức cho phép những khoản thuế trực thu như thuế thu nhập công ty và các khoản thuế đánh vào thu nhập cá nhân (tùy theo

những cân nhắc về thu) nhằm khuyến khích sản xuất và nhiệt tình lao động. Tuy nhiên, Singapore sẽ không phải là "nơi trốn thuế" cho các nhà đầu tư. Kinh nghiệm mà nó thu được cho thấy rằng trong chừng mực mà lợi nhuận thu được tỏ ra là tốt đẹp, thì các công ty quốc tế và các nhà đầu tư đáng kính không quá khó chịu khi phải nộp thuế.

Về phương diện chi tiêu của chính phủ, thì những khoản mục lớn là chi tiêu cho giáo dục và quốc phòng. Những khoản đầu tư vào kết cấu hạ tầng chủ yếu được thực hiện thông qua các hội đồng theo luật định trên cơ sở tự tài trợ. Trường hợp ngoại lệ là ngành nhà ở công cộng, một ngành được chính phủ trợ cấp thông qua việc cung cấp đất đai do nhà nước sở hữu. Các chương trình phúc lợi xã hội được duy trì ở mức tối thiểu. Mục tiêu là tạo ra đầy đủ công ăn việc làm với năng suất cao và tiền lương cao - trong đó mọi người khỏe mạnh đều có thể kiếm được công ăn việc làm.

C. ĐỘNG VIÊN CÁC KHOẢN TIẾT KIỂM

Vì chính phủ Singapore thực hiện chính sách tài chính thận trọng, nên tỷ lệ tiết kiệm cao là cần thiết để động viên các nguồn lực cho đầu tư vào những tư liệu sản xuất cần thiết cho quá trình phát triển kinh tế. Thông qua chính sách được cân nhắc kỹ lưỡng, tỷ lệ tiết

kiếm trong nền kinh tế đã tăng lên từ tỷ lệ âm vào năm 1960 lên 47% GNP vào năm 1991.

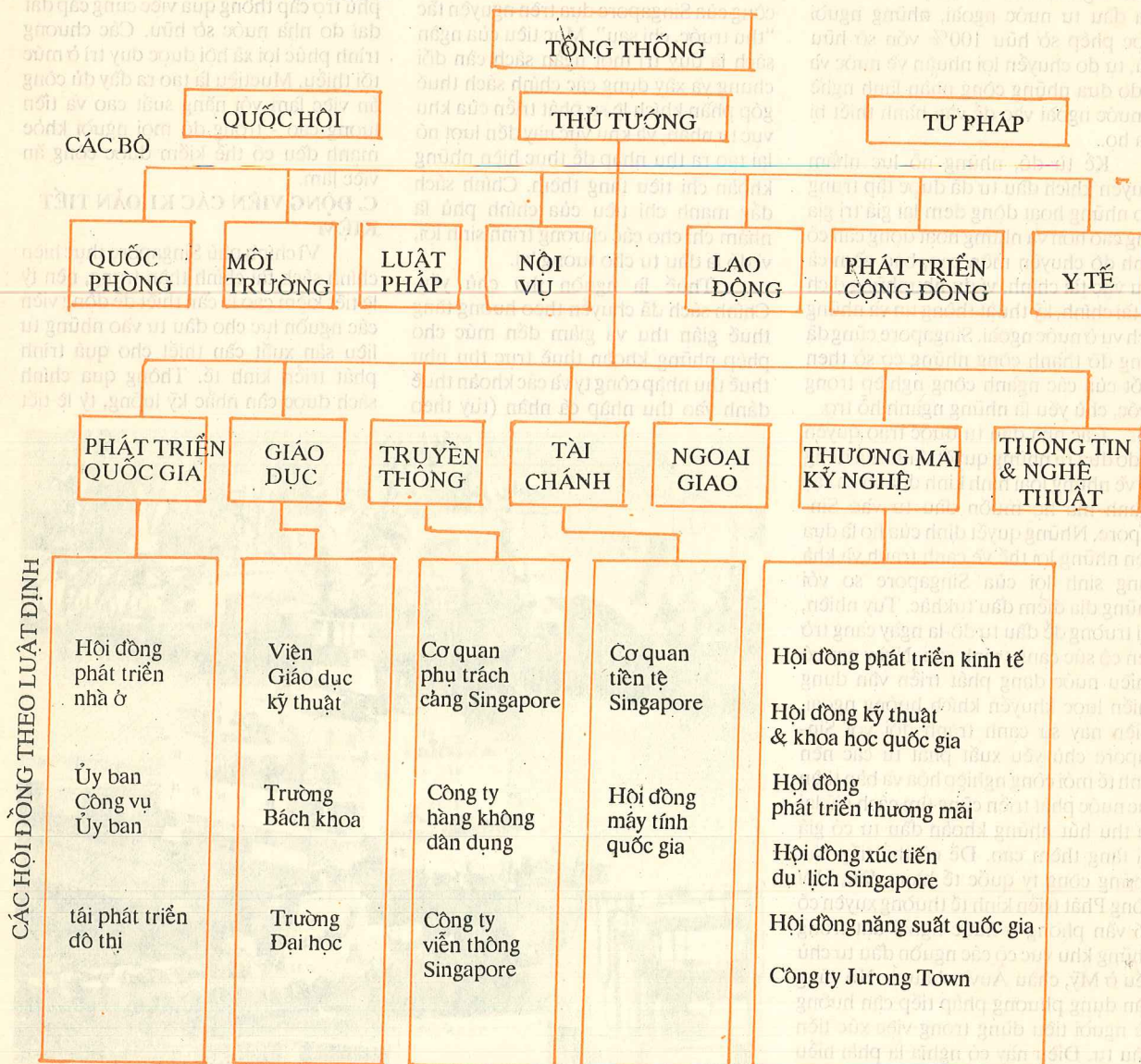
Cơ chế chủ yếu đối với tiết kiệm của khu vực tư nhân là Quỹ Dự phòng trung ương (CP). Ban đầu quỹ này được thành lập để tạo ra những phúc lợi về bảo hiểm xã hội cho người lao động khi họ nghỉ hưu. Vốn cho quỹ này được hình thành từ những khoản đóng góp của cả người lao động và những người thuê nhân công. Tỷ lệ đóng góp hiện nay là 22,5% tiền lương hàng tháng của

người lao động và 17% của người thuê nhân công. Quỹ là một nguồn vốn quan trọng để chính phủ tài trợ cho quá trình phát triển.

Qua các năm, Quỹ Dự phòng trung ương đã phát triển vượt ra ngoài ranh giới của quỹ hưu trí và trở thành một hệ thống bảo hiểm xã hội toàn diện; nó quan tâm đến vấn đề hưu trí của công nhân, sở hữu nhà ở, y tế và những nhu cầu giáo dục. Người lao động có khả năng rút số dư của họ trong Quỹ Dự phòng trung ương để mua nhà ở và

thanh toán các khoản chi phí về y tế và giáo dục mà họ và gia đình của họ phải trả cũng như để đầu tư tư nhân vào các công ty nhà nước được phê chuẩn. Và cuối năm 1991, gần 80% dân cư sở hữu nhà ở công cộng theo công thức sở hữu nhà ở của Quỹ Dự phòng trung ương. Thông qua chương trình này, nhân dân đã trở nên có khả năng tự lực và tự tin nhiều hơn, giảm được gánh nặng mà nhà nước đáng lẽ phải chịu. Sở hữu nhà ở còn làm cho nhân dân có ý thức trách nhiệm và gắn bó hơn đối với đất nước

SƠ ĐỒ TỔ CHỨC CHÍNH PHỦ SINGAPORE

Ở đây chỉ liệt kê những Hội đồng chính có liên quan đến các chương trình phát triển kinh tế.